

Caracterizarea personajului Aurica Tulea din opera Enigma Otiliei scrisa de George Calinescu-prima parte

Personaj secundar, realist (personaj-tip), static, unidimensional.

Modalitati de caracterizare:

- caracterizare directa: facuta de catre narator (portretul fizic, comentariul auctorial), de catre alte personaje;
- caracterizare indirecta: prin mediul de viata, prin limbaj (dialog), prin gesturi, atitudini caracteristice, comportament.

Aurica este un personaj secundar, construit prin reducerea la o categorie morala, dupa principiile realismului clasic.

Aurica Tulea reprezinta una dintre ipostazele tipologiei feminine din roman. Naratorul omniscient ne-o prezinta la inceputul operei, in expozitiune, cu ocazia partidei de carti din casa lui mos Costache Giurgiuveanu. Perspectiva relatarii, in aceasta scena, este transferata personajului-reflector Felix Sima, iar modalitatea de introducere in actiune a eroinei o constituie portretul fizic, axat pe detaliul fizionomie semnificativ, caracteristic: "Felix privi sfios la aceea pe care o chema Aurica.

Era o fata cam de treizeci de ani, cu ochii proeminenti ca si ai Aglaei, cu fata prelunga, sfarsind intr-o barbie ca un ac, cu tample mari incercuite de doua siruri de cozi impletite".

Prin corelarea fizionomiei cu caracterul, dupa modelul balzacian, naratorul realizeaza o plastica descriere a fetei batrane, din tiparele careia personajul nu va mai iesi pana la incheierea romanului. Categoria umana in care se inscrie - prin tipizare - personajul, functioneaza coercitiv, inchistandu-i psihologia, astfel incat "avem in fata o umanitate redusa la esenta: clara, nu profunda. Fiecare erou e, categorial, perfect, dar are putina individualitate" (Nicolae Manolescu). In portretul Auricai Tulea, elementele care inlesnesc aceasta "reducere la esenta" sunt trasaturile fetei: ochii bulbucati, obrajii prelungi, barbia ascutita "ca un ac", tamplele dizgratioase.

Ca si in portretizarea Aglaei, naratorul accentueaza fiecare amanunt fizionomie printr-un determinant atributiv (epitet ori comparatie) care nu are functia de a individualiza, ci de a tipiza, de a include in categorie, expresivitatea descrierii constand in "excesul de defecte" (Nicolae Manolescu). Efectul estetic obtinut este, fara indoiala, unul comic.

Portretul fizic expozitiv are menirea de a transforma personajul astfel caracterizat, de la inceput, intr-o prezenta memorabila. Privirea plina de "avida curiozitate" cu care Aurica il fixeaza pe Felix, precum si gestul de a-i intinde la buze "o mana arcuita", devin emblematice, adaugandu-se insusirilor care ilustreaza fara echivoc tipologia "fetei batrane". De altfel, Otilia -fata de care Aurica este conceputa prin antiteza - nu va intarzia sa-i atraga, prieteneste, tanarului luarea aminte: "Sa te feresti de ea, ca umbla sa se marite si se-ndragosteste de cine-i iese in cale". Portretul fizionomie

din expozitiune, impreuna cu aceasta fraza de avertizare, au o valoare anticipativa, prefigurand comportamentul viitor al Auricai fata de Felix.